

PLHOVSKÝ ZPRAVODAJ

MILÍ ŽÁCI, UČITELÉ, ZAMĚSTNANCI, RODIČE A PŘÁTELE ŠKOLY,

RADA ŽÁKŮ SI PRO VÁS PŘIPRAVILA PLHOVSKÝ ZPRAVODAJ.

ZIMA - JARO

OHLÉDNUTÍ ZA PŘEDVÁNOČNÍM ČASEM

Vánoční vystoupení kroužku flétny

Na začátku prosince děti z družiny ŽŠ Plhov navštívily obyvatele domova důchodců. Pod vedení paní vychovatelky Karly Mlezivové zahrály na flétnu vánoční koledy. Doprovázely je kytary a piano. Seniorům se vystoupení líbilo.

Natálie Brandová, IV. B

Čertoviny na ŽS Plhov

Tradičně již každý rok si žáci devátých tříd připraví pro děti prvního stupně „Čertoviny“. Žákyně a žáci z 9. A a z 9. B v přestrojení za Mikuláše, anděly a čerty se během dopoledne vypravili s malými pozornostmi do tříd prvního stupně s cílem zjistit, kdo byl hodný a poslušný a kdo naopak zlobil.

Čertoviny pohledem 9. A

Čertoviny mají všichni rádi. My jsme si letos mohli vyzkoušet, jaké to je i z druhé strany. Náš Mikuláš si velmi dobře procvičil projev, což se mu jistě bude hodit v českém jazyce. Občas také musel zapojit trochu té fantazie a dát informacím, které mu učitelé připravili omáčku. Andílci se naučili pěkně usmívat a čerti vydávat někdy až nepřírozené zvuky nebo vyhrožovat. Čerti se také cvičili ve výtvarné výchově, vlastně celý den malovali obličej na černo a červeně.

V nižších třídách jsme museli se strašením opatrně. Když se ale mezi těmi staršími dětmi objevil nějaký drzoun, neváhali jsme. Když jsme s ním skončili, vypadal jako náš kolega, jako kdyby vyšel rovnou z pekla. Občas jsme ho vraceli i v pytli, což dodalo situaci ještě větší grády. Menší hříšníci museli zarecitovat básničku, což bylo leckdy také k smíchu. Občas byste ani nevěřili, co ty dětské hlavinky dokážou vymyslet. Každopádně nás to moc bavilo. Za naše, myslím si, velmi dobré herecké výkony jsme byli odměněni úsměvy, obrázky od dětí, nebo sladkostmi od učitelů. Na konci náročného dne nás přepadla únava, což zcela jistě dokazuje, jak náročná je práce s dětmi.

Aneta Rohulánová, 9. A

Obrázek 1. Žákyně a žáci 9. A

Čertoviny pohledem 9. B

Všichni jsme se na tento prosincový den pečlivě připravovali, a když konečně nadešel tento očekávaný okamžik, tak jsme se převlékli za Mikuláše, čerty a anděly.

V převlečení jsme poté vyrazili do tříd, skoro ve všech třídách byly děti vzorné a slušné. Až na pátou třídu, kde nás pátáci uvítali řevem a křikem, že chtějí do pytle. Ani na pokyn paní učitelky se někteří nezklidnili a drželi nad hlavou papír s nápisem "Chci do pytle!" To nás však neodradilo a vydali jsme se do druhé třídy. Oproti pátákům byli druháčci hodní, i když někteří jen trochu zlobili, tak nám slíbili, že se polepší. Než jsme od nich odešli, celá třída nám zazpívala několik písniček na rozloučenou.

Celý den se nám moc líbil a čertoviny jsme si všichni moc užili.

Ondřej Falta, 9. B

Obrázek 2. Žákyně a žáci 9. B

Čertoviny pohledem 3. A

Mikuláš, andělé a čerti dorazili také do 3. A. Netrpělivě jsme je již od rána vyhlíželi a čekali, kdy konečně dorazí k nám. Když jsme se konečně dočkali, tak se někteří z nás, i trochu báli. Mikuláš ze své knihy přečetl všechny hříšníky a ti museli slíbit polepšení. Navíc je pak čerti pomalovali černým uhlíkem a některé hříšníky odnesli v pytli pryč ze třídy. Naopak andělé všechny hodné děti odměnili. Čertoviny se nám moc líbily a už se na ně za rok zase těšíme. 😊

Matěj Žďárský a Jiří Vlášek, 3. A

V předvánočním období se naše škola zapojila do charitativní akce nazvané „Zimní srdíčkové dny“. Více informací o této charitativní sbírce naleznete v příspěvku níže.

ZIMNÍ SRDÍČKOVÉ DNY

Zimní srdíčkové dny na naší škole proběhly v pondělí 9. 12. a v úterý 10. 12. 2019. Zástupci z Rady žáků prodávali drobné předměty s cílem přispět nemocným, handicapovaným a opuštěným dětem v celé České republice.

Zájem přispět na dobrou věc byl veliký, a tak se prodalo 29 propisek, 13 kolíčků, 96 magnetek a 45 náramků. Celkem jsme prodejem získali 5 499Kč. Zakoupením drobných předmětů přispěly malé i velké děti a zaměstnanci školy.

Všem, kteří přispěli a v předvánočním shonu mysleli i na druhé, děkujeme!

Vybranou částku jsme předali nadaci ŽIVOT DĚTEM. Pro podrobnější informace o tom, komu peníze nadace daruje, se můžete podívat na stránku <https://www.zivotdetem.cz/>.

Žanna Dorošenko, 8. A

Obrázek 3. Foto z charitativní sbírky Srdíčkové dny

„Skok o vánočního kapra“ neboli soutěž ve skoku vysokém na 2. stupni ŽS Plhov

Již tradičně se u nás na škole v posledním předvánočním týdnu koná Skok o vánočního kapra, což tedy není úplně přesný název. Já bych soutěž nazvala Skokem o poukaz na vánočního kapra, protože žádnou rybu v kádi tam plavat nenajdete, jak si mnozí představovali.

Možná i proto byl zájem o zápis na startovní listinu zpočátku malý. Nakonec se ale sešlo dost odhodlaných skokanů a ještě více fandících diváků. Náladu nám každopádně zlepšil tematický perníček přímo z výroby pana učitele Horáka. S tím se nám samozřejmě nezapomněl pochlubit.

Kapra nakonec, řekla bych s přehledem, vyhrál Lukáš Zítka z 9. A a Daniela Vacková z 8. C. Zajímavý byl také souboj dívek ze 6. B Terezy Šedivé a Justýny Rejchrtové, které

bojovaly ve své kategorii o první místo. Z chlapců tuto mladší kategorii nakonec vyhrál Tomáš Horčíčka ze 7. A.

Řekla bych, že se i letos akce povedla. Nikdo se nezranil a hlavně nás skákání bavilo. Doufám, že tato tradice na škole vydrží ještě dlouhé roky.

Aneta Rohulánová, 9. A

V měsíci prosinci se již tradičně naše škola zdobí různými výtvarnými pracemi našich žákyň a žáků se zimní a vánoční tematikou. Ve škole tak každoročně vzniká nepřenositelná vánoční atmosféra, která vyvrcholí třídními besídkami a celkovým programem v posledním prosincovém týdnu.

Vybraní zástupci z Rady žáků výstavu vyfotili a poté krátce shrnuli, viz příspěvek níže.

Předvánoční výstava v prostorách školy

Výstava se nám moc líbila. Bylo tam spousta zajímavých a krásných výtvorů a obrázků. Líbily se nám nápady. Byly tam výrobky z keramiky, různé papírové obrázky, přáníčka, svíčky ze sklenic a ozdobené stromky. Nejzajímavější byl stromek z papíru. Nejvíc nás zaujaly barevní andělci.

Bára Syrovátková a Tomáš Ptáček 6. A

Obrázek 4. Vánoční výstava v prostorách školy

V předvánočním čase také proběhl Vánoční jarmark třídy 4. A., více viz příspěvek níže.

Jak jsme pořádali Vánoční jarmark

Na začátku školního roku se naše třída 4. A přihlásila do projektu České spořitelny Abeceda peněz. Projekt jsme ukončili v prosinci Vánočním jarmarkem. Vyráběli jsme výrobky skoro čtyři měsíce a ty jsme pak na jarmarku prodávali. Ve třech stáncích jste si mohli koupit dřevěné kameny, ponožky, kalendáře, vánoční přání, keramické výrobky, sušené bylinky a spoustu sladkých i slaných upečených dobrot, které jsme museli vlastnoručně upéct. Skoro všechno jsme prodali a vydělali si hodně peněz. Peníze využijeme na společný zážitek a část peněz věnujeme Tomáškově Kolínskému z 5. B na elektrický vozíček.

Naučili jsme se spolupráci, kamarádství a hlavně hospodaření s penězi. Už víme, co všechno do ceny výrobků patří. Byla to těžká, ale krásná a příjemná zkušenost.

třída 4. A

LYŽAŘSKÉ KURZY A DALŠÍ ČINNOSTI A AKTIVITY ŽÁKYNĚ A ŽÁKŮ ZŠ PLHOV V NOVÉM KALENDÁŘNÍM ROCE 2020

Lyžařské kurzy

Lyžařský kurz 9. A a 9. B

Lyžák jsme si neskutečně užili i přesto, že nebylo moc sněhu. My jsme to nakonec brali jako výhodu, neboť jsme díky sněhovému nedostatku nemuseli na běžky. Ten jeden běžkařský výlet na Velkou Deštnou, který byl nevyhnutelný a skončil, řekla bych nakonec až impozantně.

Bylo opravdu krásné počasí a nám se tím pádem naskytl pohled z rozhledny na přelévající se mraky pod námi. Když jsme potom dojeli nad sjezdovku, akorát zapadalo slunce, což vytvořilo další krásné panorama. Následné sjíždění sjezdovky bylo leckdy opravdu k smíchu.

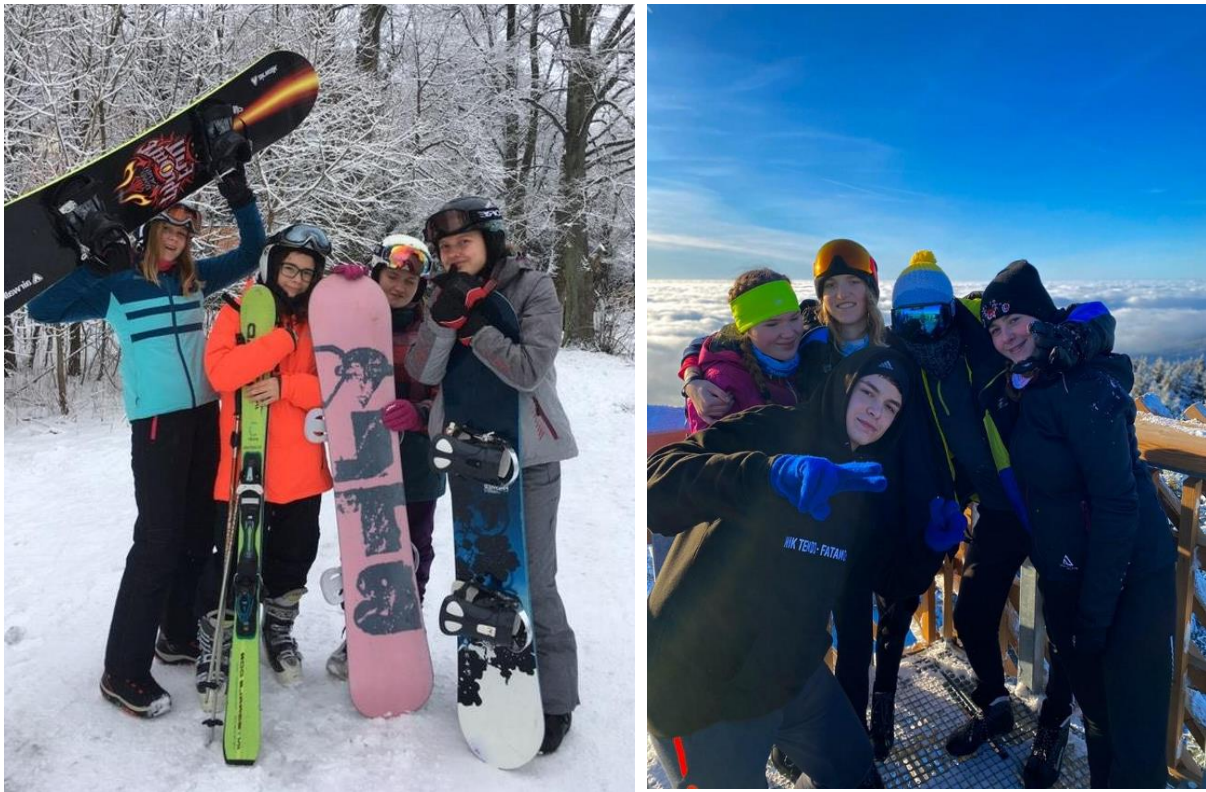
Asi bych raději neměla zmiňovat, že dva z nás musela svázat rolba, ale nebojte, zranění nebyli.

Každopádně na lyžích nebo snowboardu jsme se všichni dost zlepšili. Na sjezdovce jsme strávili něco okolo dvaceti hodin, takže naše zlepšení je dost pochopitelné.

Hodně povedený byl poslední večer, asi právě proto, že byl poslední. Začalo nám docházet, že nám vlastně už nezbývá moc času. Lyžák, na který jsme se tolik těšili, byl v podstatě u konce. Dojemnou písničkou Najednou jsme si alespoň vyzpívali prodloužení večerky.

Náš lyžák byl plný radosti a smíchu, ale taky smutku. Myslím, že na všechny ty zážitky s lidmi, které máme rádi, budeme ještě dlouho vzpomínat.

Aneta Rohulánová, 9. A

Obrázek 5. Foto z lyžařského kurzu 9. A a 9. B

Lyžařský kurz 8. B

Na lyžařský kurz jsme odjeli 18. ledna. Kvůli špatným sněhovým podmínkám jsme si sebou zabalili jen sjezdové lyže. Ubytování jsme byli v Deštném na chatě Aničce. V neděli ráno jsme vyrazili na sjezdovky, na kterých jsme strávili každé dopoledne a odpoledne, kromě úterka.

V pondělí po večeri jsme šli do půjčovny vypůjčit si běžky. V úterý jsme po obědě vyrazili k autobusu a jeli směr Masarykova chata. Na běžkách jsme vyjeli na Velkou Deštnou a pak jsme sjížděli směr Deštné. Asi náš nejlepší zážitek z tohoto dne byl, když někteří z nás sjížděli na běžkách sjezdovku. Další dny jsme zase celé strávili na sjezdovkách.

Ve středu po večeri jsme navštívili Kozi chlívek, kde jsme si dali např. vynikající čaj nebo čokoládu. Bohužel pár z nás muselo z lyžařského kurzu z důvodu nemoci odjet. Myslím si, že se nám lyžák navzdory sněhovým podmínkám vydařil.

Elena Zlámalová, 8. B

Obrázek 6. Západ slunce na lyžařském kurzu 8. C

Lyžařský kurz 6. B, 7. A

Dne 8. 2. jsme se sešli před školou na týdenní lyžák. Na chatu jsme přijeli velmi brzo. Ubytování bylo těžké, jídlo dobré a po proslovu pana učitele Štěpána jsme šli spát. Ráno u snídaně nás rozdělili do skupin a šli jsme na běžky a lyže.

První den byl super, jenom odpoledne běžkaři přišli promrzlí. Na konci dne nám pan učitel Štěpán řekl hodnocení dne a šli jsme spát.

Pondělí bylo deštivé, tak jsme dopoledne hráli hry a odpoledne jeli do Dobrušky do bazénu.

Další den jsme lyžovali bez komplikací. Večer jsme hráli hru Dixit. Skupinky byly po pokojích a ten kdo vyhrál tak vlastně nic nedostal, což nám vůbec nevadilo. Soutěže jsme si užili.

Ve středu se skupiny (na lyžování a běžky) rozdělily na sedmou a osmou třídu a šestáci mezi ně. Osmáci jeli odpoledne na běžky. Vyjeli autobusem nahoru na Šerlich, pak následovala

Velká Deštná, sjezd do Luisina údolí. Zkusili si na běžkách sjet modrou sjezdovku. To samé čekalo sedmáky druhý den. V pátek se balilo, uklízelo a už jsme se těšili domů, i když jsme tam chtěli ještě zůstat. Celý týden byl krásný a doufáme, že se všem líbil.

Lucie Jelenová a Stefi Janasová, 7. A

Obrázek 7. Lyžařský kurz 6. B, 7. A – „běžkování“

Návštěva 5. A v Městské knihovně v Náchodě

Dne 23. ledna navštívila naše třída Městskou knihovnu v Náchodě. Paní učitelka zvolila téma komiks. Dozvěděli jsme se, že než se komiks vůbec vytiskne, tak je zapotřebí spousta práce, kterou vykonává mnoho lidí. Další zajímavostí je, že například pokud v Číně komiks dosáhne jen 50 výtisků, tak je hodnocen jako neúspěšný. Poté jsme měli namalovat svůj vlastní komiks. Řada z nás se inspirovala u jiných autorů. Po dokončení našich výkresů a po úklidu jsme si mohli přečíst komiks, který se nám líbil. Návštěva knihovny se nám moc líbila☺.

Anežka Kučerová, 5. A

AKTUALITY Z RADY ŽÁKŮ

V průběhu celého školního roku zástupci z Rady žáků informují nejen své spolužáky o různých výročích, státních svátcích, významných dnech a podobně. Pojdme si některé připomenout.

DEN PAMÁTKY OBĚTÍ HOLOCAUSTU – 27. LEDNA

Jedná se o mezinárodní den památky obětí holocaustu, který se slaví 27. ledna. Tento den byl vyhlášen Valným shromážděním OSN 1. listopadu 2005.

Jeho smyslem je připomenout utrpení přibližně šesti milionů Židů, 220 tisíc Romů, 15 tisíc homosexuálů a milionů dalších nevinných obětí v době holocaustu.

Holocaust neboli šoa byla nacistická politika systematického, státem provozovaného pronásledování a hromadného vyvražďování především osob židovské národnosti v průběhu druhé světové války.

Datum 27. ledna byl vybrán, protože 27. ledna 1945 byl Rudou armádou osvobozen nacistický koncentrační a vyhlazovací tábor Osvětim-Březinka (Polsko).

V ČR se tento den slaví už od roku 2000.

(Zdroj: https://cs.wikipedia.org/wiki/Mezinárodní_den_památky_obětí_holocaustu)

Žanna Dorošenko, 8. A

VÝZNAMNÉ JUBILEUM Z NAŠEHO KRAJE: 130 LET OD NAROZENÍ KARLA ČAPKA

Karel Čapek se narodil 9. ledna roku 1890 v Malých Svatoňovicích. V Úpici vystudoval základní školu, která byla po jeho smrti přejmenována na Základní školu bratří Čapků. Od svých 21 let trpěl Bechtěrevovou nemocí, což je chronické zánětlivé onemocnění především páteřních obratlů. Za svůj život se proslavil nejen sepisováním knih a divadelních her, ale byl také výborným amatérským fotografem.

Zajímavostí je, že byl sedmkrát nominován na Nobelovu cenu za literaturu, v letech 1932 až 1938.

Jeho bratr Josef Čapek vymyslel slovo *robot*, které poté použil v divadelní hře R.U.R.. S bratrem Josefem také sdílel společný dům v Praze.

Po sňatku s Olgou Scheinpflugovou v roce 1935 obýval společně letní sídlo nad rybníkem Strž, kde převážně strávil poslední tři roky života. Byl vášnivým zahradníkem.

V prosinci roku 1938 si přivodil lehkou chřipku, kterou brzy vyléčil, ale za chvíli musel znovu ulehnout. Byl mu diagnostikován zánět ledvin a zápal plic, na který později 25. prosince 1938 zemřel, jen několik měsíců před plánovaným zatčením gestapem.

(Zdroj: https://cs.wikipedia.org/wiki/Karel_%C4%8Capek)

Adéla Taufmanová, 7. B

„Věřím v humanitu, v demokracii a v člověka.“

Karel Čapek

(9. 1. 1890 – 25. 12. 1938)

- český intelektuál, novinář, dramatik, překladatel
a amatérský fotograf

DEVADESÁT LET OD INSTALACE PRVNÍHO AUTOMATICKÉHO SVĚTELNÉHO SEMAFORU V ČESKOSLOVENSKU

Úplně první světelné signalizační zařízení neboli semafor s červeným a zeleným světlem byl instalován před 150 lety v roce 1868 na křižovatce před londýnským Parlamentem. Červená znamenala stůj, zelená volno. Semafor tam byl jen jeden rok, pak explodovala jedna lampa a obsluhující policista přitom přišel o život. Poté se historie semaforů stěhuje do Ameriky. Tři barevné semaforey s červeným, zeleným a žlutým světlem byly instalovány v New Yorku v roce 1918 a obsluhoval je městský zřízenec.

Údajně první automatický semafor kupodivu nepochází z USA, ale poprvé se rozsvítil 5. listopadu 1927 v britském městě.

První světelná signalizace v Praze byla umístěna v roce 1927. První automatický světelný semafor bez obsluhy byl u nás instalován v Praze na křižovatce uprostřed Václavského náměstí mezi ulicemi Vodičkovou a Jindřišskou 21. ledna 1930.

(zdroj: <http://www.odbornecasopisy.cz/elektro/casopis/tema/historie-semaforu--14408>)

Tomáš Ptáček, 6. A

SVĚTOVÝ DEN NUTELLY – 5. ÚNORA

Kdo by neznal oříškově-čokoládovou pochoutku Nutella, která smetla ze stolu předrevoluční Nugetu? Tak přesně tato dobrota má 5. února svůj světový den. Sara Rosso, americká blogerka,

přišla s nápadem slavit každý rok den svého nejoblíbenějšího produktu Nutella od firmy Ferrero z Itálie.

Nápad přišel na svět v roce 2007, začal být více a více známý a v roce 2015 firma Ferrero oznámila nový oficiální svátek celému světu.

Historie Nutelly je velmi zajímavá a daleká. Začíná v roce 1946, kdy Pietro Ferrero, vlastník cukrárny ve městě Alba, v Itálii, vyrobil tvrdou

čokoládu jménem Supercreme gianduja a postupně ji zjemňoval, až v roce 1951 byla Supercreme úplně smetanová a jemná jako známe Nutellu dnes.

V roce 1963 Pietrův syn Michele Ferrero přejmenoval Supercreme na Nutellu a 20. dubna 1964 vyšla z továrny první sklenice Nutelly.

Nutella měla okamžitou slávu a dnes je celosvětově známá☺.

(Zdroj: <https://www.nutella.com/cz/cs/historie>)

Hana Valterová, 8. A

VALENTÝNSKÁ POŠTA

Jako každý rok měli žákyně a žáci naší školy možnost poslat psaníčko své tajné lásce, kamarádovi, nebo třeba svému oblíbenému učiteli. A o to, aby došly valentýnky neporušené a tomu správnému člověku, jsme se postarali my, Rada žáků.

Letos se sešlo psaníček opravdu hodně (celkem 334), takže jsme s tříděním měli dost práce. Počáteční chaos jsme ale nakonec vyřešili a všechna práníčka doputovala tam, kam měla.

Věřím, že potěšila mnoho lidí a přinejmenším jim zlepšila den☺. A když ne, tak alespoň pobavila celou třídu...

Aneta Rohulánová, 9. A

SPORTOVNÍ SOUTĚŽE

Ve čtvrtek 27. 2. 2020 se v Jaroměři konal okresní turnaj dívek v basketbalu. Naši školu reprezentovaly dívky z 6. a 7. tříd v kategorii D III.

Dívky nastoupily do utkání v plném nasazení, soupeřky porazily a turnaj jednoznačně vyhrály. Svou výhrou si zajistily postup do krajského kola, které se z důvodu výskytu COVID 19 tento rok již nebude konat.

V kategorii D III naši školu reprezentovaly:

Natalie Cvejnová, Kristýna Čtvrtečková, Michaela Krupičková, Lucie Jelenová, Kateřina Macková, Ema Nováková, Anna Paslerová, Sofie Piechová, Justýna Rejchrtová a Karolína Štěpánová.

Obrázek 8. Dívky ze 6. B a 7. A na basketbalu v Jaroměři

RŮZNÉ PŘÍSPĚVKY ŽÁKŮ NAŠÍ ŠKOLY

JARO SE PROBOUZÍ

První jarní den je vždycky nejhezčí.
Sluníčko se konečně probouzí a po dlouhé zimě se celé ospalé protahuje.
Tráva už vylezla z té bílé peřiny.
Všichni obyvatelé se snaží chytit sluneční paprsky.
Z jezírka je slyšet šplouchání rybiček.
Okolo rostlin to všechno bzučí, včelky jsou odpočinuté a připravené na první let.
Vybírají si nejlákavější a nekrásnější květy.
Stromy se česají a kráslejí, připravené s novými pupeny ukázat světu kdo je tu nejhezčí.
Jelenovi pod nohami mizí zbytky sněhu.
Jaro je prostě nejkrásnější.
Dny už nejsou tak temné a neprobouzíme se do spárů noci.
Probouzí nás světlo a teplo s jarním vánkem.
Všichni cítí změnu a spoustu energie.
Probouzí nás světlo a teplo s jarním vánkem.

Petra Němcová, 8. C

JARO

Lehký vánek pootevřel okno a přetočil stránku mého kalendáře na 20. březen. Cestou zpátky si to vzal přes mé pravé ucho, jímž proletět, a do mozku mi vnukl myšlenku, že začíná Jaro.

Zima odložila svůj kabát na hřebík a žezlo a moc nad krajinou převzal její bratr, který byl zahořklý působením zimy na okolní svět a byl připraven vnést opět do okolí trochu radostných myšlenek. Zpoza mraku, který dosloužil a dával se na odpočinek, vykouklo slunce, které svými ostrými paprsky budilo zahořklé děti.

Tráva po nějakém čase opět nabrala světlejší odstín a vyvolala opět chtíč zabořit prsty do jejího měkkého kabátku. Ptáčci v lese zpívali tak vysokou tóninou, až se začalo listí blahem červenat. Jediný vítr vzal novou směnu trochu energičtější a ze stromů shazoval listy, které byly zbarveny do teplých barev, jeden za druhým. I přes svoje dobré srdce byl opět připraven zalítávat lidem za krk a svými chladnými zuby působit pocit "husí kůže".

Filip Brož, 8. C

BÁSNIČKA PRO MAMKU

Svoji mamču mám moc rád,
budu její kamarád,
sladkou pusu jako med,
posílám ti mamko hned
a k ní malou kytičku
pro usměvavou tvářičku.

Mami ty jsi zlato
dám Ti pusu na to,
k tomu malou kytičku
pro mou mámu Haničku,
ať se pořád směje
když se děje co se děje.

Ty jsi moje mamka,
vypadáš jak kaňka,
to je jedno, to je fuk
už neřeknu ani muk,
posílám ti pusinku
miluju svou maminku

Michal Domáň, 5. A

TO UŽ JE KONEC?

Poslední rok zdánlivé bezstarostnosti. Přichází vlna nostalgie. Asi každý si najde něco, co mu bude chybět, nebo někoho, po kom se mu bude stýskat. Někteří z nás tu strávili devět let a to už je, myslím si, celkem dlouhá doba.

A co nám dala karanténa? Asi víc času k přípravě na přijímačky. Možná uvědomění si, že ta škola není zase tak špatná. Občas nám chybí lidé, u kterých bychom to asi ani nečekali. A co nám vzala? Náš poslední třídní výlet, akademii, návštěvu Anglie a také ty poslední týdny, kdy jsme mohli být spolu. Ten “devátácký“ konec roku, na který se těšíme už od první třídy. Na ten pocit, že máte vše za sebou a můžete to konečně pořádně rozjet v našich třídních mikinách a nad ničím nepřemýšlet.

Ale i tak jsme si to docela užili, nemám pravdu? Byly to podle mě vesměs krásné roky. Hádkám jsme se jako každá třída nevyhnuli, ale to nás nezastavilo v získávání nových zážitků. A některé zážitky jsou, myslím si, nezapomenutelné. Výlety a školy v přírodě, na kterých nebylo hlavní, kam jedeme, nebo co budeme dělat, ale to, že jsme byli spolu. Naše ne vždycky vydařené stezky odvahy. Hlášky a přezdívky, které byly pochopitelné jen pro nás. Všechny ty naše dětské trapasy, které si dnes se smíchem připomínáme.

To, že si nedáme nic líbit. Naše boje a hádky s učitelskou vyšší mocí, které jsme nikdy nemohli vyhrát, ale vždycky jsme věřili, že můžeme něco změnit. Naše společné průšvihy. Ani nevíte, jak se lidé dokážou stmelit, když řeší, jak je vysvětlit doma, jak z nich jednoduše vybruslit.

Propojení jsme jednoznačně i s druhou devítkou. Ať už tím, že jsme na sebe jako malí vyřvávali A – jako Andělé a B – jako Blbci, nebo našimi společnými lyžačky a cyklističky.

Ať si říká, kdo chce, co chce, jsme jedna velká parta. A naše vzpomínky a zážitky nám už nikdo nesebere. Mám vás ráda, lidi.

Aneta Rohulánová a Ema Vanclová, 9. A

PODĚKOVÁNÍ

*Chtěly bychom poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě našeho školního zpravodaje.
Děkujeme všem autorům a jejich šikovným pomocníkům za jejich příspěvky ☺.*

Za Radu žáků Petra Nováková Lokvencová a Hana Drtinová.